

Stellingen behorende bij het proefschrift:

'Vaststelling van smartengeld'

van G.J.M. Verburg

1. Het arrest CBB/JPO (*NJ* 2005, 467) is niet bedoeld als breuk met de zogenaamde 3-fasenleer. Plas/Valburg (*NJ* 1983, 723) is immers nooit bedoeld als 3-fasenleer.
2. Naast differentiatie vraagt standaardisatie om legitimatie.
3. In een verbintenis tot schadevergoeding vormt het begrip schade het normatief scharnier tussen aanspraak en aansprakelijkheid.
4. Rechterlijke vrijheid bij de vaststelling van smartengeld kan leiden tot verstarring van de ontwikkeling van smartengeldbedragen.
5. Bij een objectief en functioneel, en daarmee normatief begrip 'ander nadeel dan vermogensschade' past een smartengeldrechtelijke regeling.
6. De hoge drempel voor de vergoedbaarheid van immateriële schade als gevolg van psychisch letsel in vergelijking tot de drempel voor de vergoedbaarheid van immateriële schade als gevolg van lichamelijk letsel strookt niet met het vloeiende onderscheid tussen psychische en lichamelijke klachten.
7. De weegschaal kent in het rechtsgeleerd debat een dubieuze dubbelfunctie. Zij is zowel de traditionele voorstelling van de gerechtigheid: het symbool van evenwicht, als de moderne voorstelling van de rechtseconomische efficiëntie: het hulpmiddel ter bepaling van de prijs van een onse rechtvaardigheid.
8. A judge assigned with the task of assessing money for grief is best described as an alchemist, a cold-hearted widow claiming compensation is best described as a gold digger.
9. Wat de rechtzoekende vindt en de rechtsvinder zoekt, loopt vaak zover uiteen dat de eerste zich al snel afvraagt wat hij in het recht te zoeken heeft.
10. Het (vermeende) verdwijnen van de permafrost heeft vooralsnog geen invloed op de psychologie van de koude grond.